

I et svar af 19. februar 1986 på et skriftligt spørgsmål fra Tove Lindbo Larsen (S) oplyste udenrigsministeren (Uffe Ellemann-Jensen), at miljøgarantien sikrer, at en medlemsstat kan bruge miljøgarantien også i forbindelse med retsakter udstedt af Kommissionen. Dette løfte blev altså givet før folkeafstemningen den 27. februar 1986. Det har siden været en del af grundlaget for det danske medlemskab af EF (EU).

I ministerens svar på spørgsmål nr. S 982 siges det, at regeringen fortsat har den opfattelse, at hverken traktatens formulering eller domstolens praksis udelukker anvendelse af artikel 100 A, stk. 4, ved kommissionsdirektiver. Spørgeren har hele tiden haft den bekymring, at regeringens opfattelse desværre nok er forkert. Spørgeren har derfor gennemlæst de bilag om dette spørgsmål, som findes i Markedsudvalgets/Europaudvalgets arkiv om denne sag siden 1986. Heraf fremgår klart, at Ministerrådets juridiske tjeneste den 9. december 1986 i en udtalelse til COREPER har fastslået, at miljøgarantien ikke kan anvendes i forbindelse med kommissionsdirektiver eller andre såkaldte gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage. Det fremgår endvidere af bilagene, at Kommissionen klart har samme opfattelse, nemlig at artikel 100 A, stk. 4, ikke kan bruges i forbindelse med »anden-generationsforanstaltninger baseret på Rådets retsakter«.

Spm. nr. S 1693*)

18) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at risikoen for, at Danmark slet ikke kan anvende miljøgarantien i forbindelse med kommissionsdirektiver, er langt større, end ministeren giver udtryk for i sit svar på spørgsmål nr. S 982?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren oplyser i svaret på spørgsmål nr. S 982 af 17. februar 1995: »Det er fortsat den danske regerings opfattelse, at hverken Traktatens formulering eller Domstolens praksis udelukker anvendelse af artikel 100 A, stk. 4, ved kommissionsdirektiver, ...«.

Hertil føjer ministeren, at der imidlertid blandt medlemslandene og i Kommissionen er »forskellige opfattelser af mulighederne for at anvende artikel 100 A, stk. 4, i disse tilfælde«.

Spørgeren har efterfølgende udforsket sagen ved at gennemlæse de bilag, som Europaudvalget/Markedsudvalget siden 1986 har modtaget om sagen. Disse bilag viser, at situationen er langt alvorligere, end ministeren giver udtryk for i svaret på spørgsmål nr. S 982. Der er ikke bare tale om »forskellige opfattelser«. Der er derimod tale om, at Danmark står over for en samlet modstand fra Kommissionen og Ministerrådets juridiske tjeneste, som desværre gør det helt usandsynligt, at Danmark vil kunne vinde en sag ved EF-Domstolen om brug af miljøgarantien i forbindelse med et kommissionsdirektiv. På den baggrund må man rejse det spørgsmål, om regeringens manglende vilje til at bruge miljøgarantien i baby-madsagen skyldes, at regeringen er klar over, at miljøgarantien ikke kan bruges i et sådant tilfælde. Det var i denne sag umuligt at finde en saglig begrundelse, der kunne retfærdiggøre den manglende anvendelse af miljøgarantien.

Spørgeren finder det kritisabelt, at ministeren ikke giver et ordentligt og fyldestgørende svar på spørgsmål nr. S 982. Spørgeren har i andre tilfælde oplevet at få såkaldte ikkesvar på spørgsmål til ministre. Men statsministeren har i svar på spørgsmål nr. S 1489 af 27. april 1995 forsikret, at efter hans vurdering besvarer regeringen altid spørgsmål fra Folketingets medlemmer så ordentligt og fyldestgørende som muligt. På den baggrund forventer spørgeren, at vi nu får en fuldstændig afklaring af spørgsmålet om miljøgarantiens anvendelse i forbindelse med kommissionsdirektiver.

Keld Albrechtsen (EL):

I forlængelse af den såkaldte baby-madsag, altså sagen om tilsætningsstoffer til mad til spædbørn, spurgte jeg, om man kan bruge miljøgarantien i forbindelse med kommissionsdirektiver. Grunden til dette spørgsmål var selvfølgelig, at det undrede mig såre meget, at regeringen ikke ville bruge miljøgarantien i den sag. Jeg fik det beroligende svar, at det fortsat er den danske regerings opfattelse, at man kan bruge miljøgarantien ved kommissionsdirektiver.

Efterfølgende har jeg undersøgt de bilag, der ligger i sagen, og de viser bl.a., at både Kommissionen og Ministerrådet faktisk har en funda-

*) Spørgsmål S 1693 og begrundelsen er ved en fejl optrykt her. Hele spørgsmålet er optaget på side 6126.